

Tartalomjegyzék

Jacsó-Papp Dóra:

Sün Samu és a nagy téli búcsúzkodás

4 - 5 éveseknek

2. oldal

Sterczer Hilda:

Az öreg villamos

4 - 5 éveseknek

6. oldal

Jacsó – Papp Dóra:

Manó-mese

5 - 6 éveseknek

9. oldal

Sterczer Hilda:

A Hóember

5 - 6 éveseknek

17. oldal

Illés Hilda:

Csillagmese

7-9 éveseknek

23. oldal

Jacsó-Papp Dóra:

Kis-Királyságos mese

7-9 éveseknek

27. oldal

Sterczler Hilda

Az öreg villamos

Volt egyszer, egy nagyvárosban a tízemeletes lakótelepeken innen és a bevároson túl, egy öreg villamos.

A villamos már nagyon régóta járta a nagykörút sínpárjait. Festése megfakult és helyenként lepattogzott, üléshezata megkopott és az alkatrészei se gördültek már olyan könnyedén egymáson. Így aztán mindenki tudta, ha ő jön, mert kattogva-csattogva járt nap-nap után.

Az emberek fintorogva húzták az orrukat, ha meghallották, hogy ő közeledik.

-Jajj, ne! Épp ez az ócskavas jön? – Miért nem vonják már ki a forgalomból? - Több haszna lenne öntöttvasként! – Ilyeneket mondtak egymásnak.

Szegény villamos, mindezt hallotta, és nagyon szégyellte magát. Munkáját, azonban nagyon szerette. Örült, hogy amikor öreg vezetője reggel kinyitotta a vezetőfülke ajtaját, és kedélyesen megpaskolta a műszerfalát. Örült, amikor kisgyerekeket vihetett, mert azok vidáman nevetgéltek, hancúroztak benne, még ha ezt a felnőttek nem is mindig vették jó néven.

Egy nap azonban a villamos mindig vidám vezetője szomorúan ült a műszerfal elé. Bizony az idő felette is elrepült. Fekete haja őszbe fordult, dús fekete bajusza is megfakult és a ráncok, mint megannyi tekervényes sínpár hálózta be az arcát.

- Kedves öreg barátom! – kezdte Ez lesz az utolsó utunk. Holnaptó nyugdíjba megyünk, mind a ketten! – és nagyot sóhajtott hozzá.

- NYUGDÍJBA?????? – a villamos sikított volna félelmében. Nyugdíjba??? Hiszen minden villamos tudja, mit jelent ez a szó. Sokszor meséltek éjjelente a kocsiszínben erről a egymásnak rémtörténeteket a villamosok. Ha egy villamost nyugdíjba küldenek arra az ócskavas telep és végül a beolvasztás vár. Szegény villamos egész nap reszketett félelmében. Ezért aztán még jobban kattogott és csattogott. Már a vezetője is elkezdett aggódni, hogy képes lesz-e még ezt az utolsó szolgálati napot teljesíteni.

Este aztán beálltak a kocsiszínbe, és az öreg vezető még egyszer megsimította a műszerfalát. – Isten veled drága Barátom! -mondta szomorúan. Sok érdekes dolgot megéltünk együtt! Láttunk házakat eltűnni és újakat épülni, láttunk újévkor az utcán táncoló embereket, láttunk augusztusi tűzijátékot és még mennyi mindent! Megöregedtünk. Ideje pihenni! -ezzel kilépett a fülkéből, de kivételesen nem zárta be az ajtaját.

A villamos pedig reszketve és szemlehunyvva várt. Egyszer csak erős karok megragadták és vonszolni kezdték. A villamos annyira félt, hogy kis se merte nyitni a szemét. – Most visznek az ócskavas telepre! -gondolta.

Majd megszűnt a mozgás, valahol letették. Úgy képzelte, hogy az ócskavas telepen csupa rozsdás jármű áll egymásra dobálva. Siralmas látvány lehet! Elég lesz ezzel később szembesülni! – vélte, és továbbra is összeszorított szemekkel rettegve állt.

Az éjszaka azonban múlni kezdett. A villamos csukott szemhéján keresztül is érezte, hogy nő a világosság, és amikor a felkelő nap

sugara a szélvédőjén megvillant, bátorságot merített belőle és kinyitotta a szemét. Aztán gyorsan be is csukta, mert azt hitte álmodik.

Újra kinyitotta és körülnézett:

- Hol vagyok? – tette fel magának a kérdést... Ez nem lehet az ócskavas telep! – Jé...az ott egy hinta, ott meg egy homokozó, az pedig egy csúszda, amott pedig mászóka... és mi ez az épület előttem?

Ekkor nyílt az ajtó és hangosan kiabálva gyerekek rontottak ki rajta

- Nézzétek! Megérkezett! – Itt van a villamos! – Jajj, de szuper! – lelkesedtek

Egy barna kisfiú belépett a vezetőfülkébe. – Én leszek a vezető!

- Én pedig a jegyszedő! - szólt egy szőke copfos kislány Én utas akarok enni! Én is! Én is! - visított a többi gyerek.

A villamos már tudta hova került: Egy óvoda udvarára. Ettől kezdve vége-hossza nem volt az új kalandoknak. Volt, hogy repült, volt, hogy tenger alatt járt, de minden nap új történet részes lehetett. A gyerekek pedig vidám rajzokkal díszítették ki az oldalát.

